

Дигнатъ крилца.
 Къмъ висинитѣ,
 Хвъркнатъ къмъ саяний
 Островъ незнайни,
 Що надъ вълнитѣ
 Сънни си плува;
 Дѣто блаженный
 Нашъ рой ликува:
 Въ тучни полени
 Волно развѣи се,
 Волно зарѣи се.
 Тозъ се катери
 По хълмоветѣ,
 Другъ се намѣри
 Въ ширни морета,
 Трети въ простори —
 Всички въ животъ —
 Къмъ далнинитѣ,
 Къмто звѣздитѣ,
 Що за насъ горѣ
 Пална Господъ

МЕФИСТОФЕЛЪ.

Заспа вечъ. Браво, рожби на ефира,
 Отъ пѣсенъта ви той биде унесенъ въ мигъ.
 За тозъ концертъ оставамъ вашъ длъжникъ;
 Не си човѣкътъ, който дявола ще спира!
 Обайте го съсъ сладки сновидѣнья,
 Да тъне въ океанъ отъ блѣнове.
 Но за да бжде тазъ магия разрушена,
 Ще трѣбва миши жбѣ отнѣйдѣ тукъ да се отзове!
 И нѣма нужда дълго да се бае,
 Вечъ слушамъ нѣгдѣ, нѣкоя играе.

На плѣхове, на мишки царьтъ, на мухи,
 На жаби, дървеници, въшки и бълхи,